

OSTOJIĆ, Hrvoje

Rodio se 9. listopada 1909. u Sarajevu. Kako mu je otac bio trgovac vinom i maslinovim uljem, obitelj, mu se, inače s rodnom kućom i imanjem u Povolj ima na otoku Braču, zatjecala po različitim mjestima. Pučku školu je završio u Sarajevu, a gimnaziju 1925. i Trgovačku akademiju 1929. u Zagrebu.

God. 1934. odseljuje u J. Afriku, u Johannesburg. Tu se kao i svi doseljenici borio za život i promijenio nekoliko zanimanja. Oženio se 1947. Slovenkom Sašom Ražem, a djece nisu imali. Umro je u Johannesburgu 16. srpnja 1989.

Koliko smijemo ustvrditi daje poezija i nasljedna, toliko možemo reći da Hrvojeva pjesnička žica vuče korijen iz njegove obiteljske predaje. U obitelji Ostojića s Brača, prije Hrvoja opstojе četvorica pjesnika: Mate, Antun, Nikola i Ivan. To su pjesnici desetak zbirka pjesama, ali i skupljači narodnih umotvorina i prevoditelji s talijanskog, a Mate sa španjolskog i portugalskog. O Hrvojevu ocu Nikoli posebno je pohvalno pisao Silvije S. Kranjčević.

Hrvoje je počeo pisati pjesme u đačkim klupama, a uz povremene novinske članke, objavljivao je pjesme, priče i novele u listovima i časopisima kao što su bili "Mladost", "Svijet", "Omladina", "Novo doba", "Venac" i još ponegdje. Prije rata se redovito neko vrijeme javljao u zagrebačkom "Svijetu" duhovitim pričama u rubrici pod naslovom: "Pismo iz Južne Afrike – Priče iz 'zlatnoga' grada". U Johannesburgu je 1950. bio među pokretačima i urednik dvomjesečnika na hrvatskom "Male Novine" za J. Afriku i Rodeziju, koji je izlazio dvije godine.

Budući da su se neke, kozmopolitski orijentirana Ostojića, pjesme pojavljivale u srpskoj emigrantskoj reviji "Naša Reč", Srbi su ga već na nekoliko mjesta proglasili "srpskim pesnikom". Bez obzira na to što je Ostojić uvijek pisao hrvatski, a nakladnik njegovih dviju zbirka pjesama i vlasnik nakladničke kuće "Garamond", srpski emigrantski pjesnik i književni kritičar Dragan R. Aćimović, javno isticao Hrvojevo hrvatstvo, pripadnost hrvatskoj književnosti i njegov "hrvatski književni govor"!

Kako je u dalekom tuđem svijetu povučeni Hrvoje Ostojić gotovo svih pedesetpet godina, i vlastitom odlukom, nosio mučan teret, kao autentični dvostruki emigrant, to jest nije objavljivao niti je bio prisutan li domovini i među hrvatskom emigracijom, on pripada u one vrlo malobrojne hrvatske emigrantske pjesnike o kojima ni par naših ljudi po svijetu nije zamalo ništa znalo.

Iza njega je ostalo još prije 2. svjetskog rata objavljenih više desetaka pjesama, priča i novela, a nakon rata jedan primjerak pisacim strojem bez hrvatskih slova prepisane zbirke pjesama ("čuvaj ko oči u glavi – da se ne izgube – da ih tko ne odnese", napisao je svojom rukom ženi Saši na naslovnoj stranici), te dvije zbirke koje su ugledale svjetlo dana:

– *Krugovi (pjesme), Johannesburg 1960.*

– *Olovni oblaci (pjesme), Johannesburg 1971.*